הוא אומר: להד"ם!

אותו: ,מה אתה מתכוון לעשות לי?' הוא לא ענה והיה קשוח, כך שחשבתי שהוא ראמת מצא משהו ביד.

„לא הגענו לחדר־הניתוחים. עברנו על פניו, ירדנו במדרגות־עץ ופנינו אל אגף חדרי־המנוחה של הרופאים, המבודד משאר בתי־בית־החולים ומשקיף אל חוף יפו. שם הוא פתח את אחד החדרים במפתח. שאלתי אותו: ,חדר־ניתוח פותחים במפתח? אבל כל הזמן הוא רק אמר, במיבטא רוסי כבד: ,זה בסדר, זה בסדר.' האמנתי בו, משום־מה. לא היה בראש שלי מה הוא מתכוון לעשות. כשהבנתי, היה מאוחר מדי.

„כשנכנסנו לחדר, הוא אמר לי: ,הת־פשטי, ונראה מה עם היד שלך.' ,מה הקשר בין להתפשט ולבדוק את היד?' שאלתי אותו. ,אני לא מוכנה!' אבל הוא תפס אותי חזק, נישק אותי וניסה להפשיט ממני את בגדי. ניסיתי להיאבק איתו, אבל הוא היה הרבה יותר חזק ממני. לא יכולתי לצעוק, כי הוא סתם לי את הפה בנשיקות הזקות. הוא זרק אותי על המיטה, שניצבה באחת מפינות החדר, וקפץ עלי. לא היה לי צ'אנס לצרוח. הצלחתי להפליט רק קללות. הוא היה אדיש, ולא שם לב אלי בכלל. לא התייחס. הוא הוריד ממני את הבגדים וזרק אותם הצידה. לא יכולתי לעשות כלום, כי הוא סתם לי את הפה והיה לו כוח עצום. ניסיתי לסרוט אותו ולחנוק אותו, אבל יכולתי לעשות את זה רק עם יד אחת. ביד הפגועה חיו לי כאבי־תופת. תוך שלוש דקות הוא גמר.

„לא רציתי להקים שערורייה במקום, כי אני ממישפחה מאד פרימיטיבית. אם הייתי עושה עניין, זה היה הסוף שלי. הדוקטור התלהב כאילו לא ראה בחורה עשר שנים.

„בחדר היה כיור, והוא התנגב במגבת שלקח מאחד הארונות. אני אמרתי לו שאתלונן עליו. הרגשתי רע. הוא היה אדיש, והמשיך להגיד כל הזמן: ,בסדר, בסדר.' עכשיו היה רגוע יותר, זרק אלי את הב־גדים שלי ועזר לי להתלבש. הוא גם הנ־עיל את הסנדלים שקודם קרע ממני בכוח.

אחר כך הוא חיבק אותי, ולחש: ,אני חייב לראות אותך.' עניתי לו שאני לא הטיפוס שלו, ואמרתי לו שוב שאתלונן עליו בהנהלה. ברחתי משם מהר. רינה ישבה על הדשא. היא ראתה מייד שמשהו לא בסדר אתי. קצמן בא אחרינו, וצעק: ,ציפי, ציפי, בואי! יש לי לתת לך עוד אישור!' צעקתי שיתן את זה לחברה שלי.

„חזרנו הביתה. לרינה לא סיפרתי כלום. לא ידעתי אם לספר להורי, אם להתלונן במישטרה או לשתוק. חשבתי: ,לאדם ב־מעמדו בטח לא יעשו כלום. לא יאמינו לנערה פשוטה כמוני. מה פיתאום־שרופא מכובד יאנוס אותי?' הייתי מוכרחה קודם־כל להתקלח. אבל בבית סיפרתי את זה לאמי, והחלטתי לגשת למישטרה."

השיחה הוקלטה

מחרת היום הפגישו את הנאשם והמאשימה במישטרת יפו. את ציפי ציידו ברשם־קול נסתר, כדי להקליט את הפגישה, שאמורה היתה להיות דרמתית, נוכח גירסותיהם המנוגדות של שני המ־עורבים בפרשה. „קצמן שיקר לי בעיניים," אומרת ציפי. „הוא דיבר על אישורים, ועל כל מיני דברים שבכלל לא ביקשתי ממנו. הוא הכחיש את הכל. אחר־כך נלקחתי לי־בדיקה גינקולוגית במכון הפאתולוגי ב־תל־אביב, ומצאו אצלי סימני־זרע."

דוקטור קצמן, מצידו, אמר לכתב העולם הזה, כי בבדיקה פרטית שהוא ערך במכון הפאתולוגי נאמר לו שלא נמצאו שום סי־מני זרע. „אני לא יודע למה מתנכלים לי, ולמה הפאתולוגית שהעידה בבית־המישפט אמרה שכן מצאו סימני־זרע. איך ייתכן שאנסתי אותה, ובגדיה לא היו קרועים, והיא יצאה מסורקת ושלווה, לפי סיפורה?" שאל הרופא. הוא לא ידע להסביר במיש־טרה מניין יודעת ציפי את תיאור חדר־המנוחה של הרופאים. הוא רק טען: „בכלל לא הבאתי אותה לחדר־המנוחה. הכל זה המצאות שלה, כנקמה על כך שלא נתתי לה את האישור, שבאמצעותו היא רצתה להוציא פיצויים מאג"ד."

במדינה

פרשות

סאפארי אחר אדם

פרשת לוי נויפלד, שהסעירה את המדינה, הפכה נושא לספר חדש

„...ציד־האדם הגדול ביותר שידעה ה־ארץ מעודה, החל שמונה חודשים קו־דם־לכן, בפרץ־יריות של תת־מיקלע, אשר קרע את דומיית ערב הסתיו, בסביבה השלווה של רחוב רופין בתל־אביב — כתיאורו הפיוטי של הכתב לעניינים פלי־ליים של צהרון השחר.

„מסביב נפתחו חלונות, ואנשים פרצו מפיתחי־דירותיהם. תוך שניות מעטות הגיעו הראשונים מביניהם אל עקיבא רט, ששכב מתבוסס בדמו בחדר־המדרגות של הבית, שבו התגורר ואשר בו נמצאה חנות־הספרים שלו. השעה היתה סמוך לשבע, בערב ה־15 בנובמבר.

„כעבור רגעים מיספר, נחפז אמבולנס עם מוכר־הספרים הצעיר לבית־החולים תל־השומר. על שולחן־הניתוחים נפח עקי־בא רט את נשמתו. אותה שעה, בחדר־

חשוד נויפלד
הפרעה נפשית והתאבדות

המדרגות האפלולי שברחוב רופין, המוכ־תם עדיין בדמו, נפתחה חקירת הרצח, שעתידה היתה להימשך עשרה חודשים ארוכים, ואשר הפכה אחת הענפות וה־נפתלות ביותר בתולדות מישטרת ישר־אל, ושינתה כליל גורלה של מישפחה אומללה והחרידה באטימותה אלפי צופים ישרי־לב..."

קטע זה לקוח מסיפרו החדש של ארנון הדר, טבעת של שתיקה, העומד לראות־אור בימים אלה.

הצייד הגדול במדינה. ארנון הדר ביסס את עלילת סיפרו על „סיפור הפשע בהא־הידיעה של שנות ה־60'." שלושה קורבנות נרצחו בריות מיסתוריות של תת־מיקלע עוזי, בגוש דן, והצמיחו את את כינוי־האימה „רוצח העוזי". החשוד בביצוע שלושת הרציחות הללו היה ה־סטודנט־לרפואה, לוי נויפלד.

מייד הוקם כוח־מישטרה מיוחד, שמנה כמה מאות שוטרים וקצינים, ומטרתו היתה למצוא את הסטודנט־המיסתורי לוי נויפלד בכל מחיר. בראש הכוח ניצב שלום ירקוני, באותה עת ראש המדור המרכזי לעיקוב ובילוש במישטרת מחוז תל־אביב.

הסטודנט הנעדר לוי נויפלד, היה אז (סוף 1963) בן 28, ועמד בפני סיום לי־מודי־הרפואה שלו. לוי התייחס מהוריו בפולין, בימי מילחמת־העולם, עלה אר־צה, אומץ זגודל על־ידי מישפחה מאמצת. לכאורה הוא ניהל חיים נורמאליים לכל דבר. למרות מוזרותו.

הסיבות שהביאו להחשדתו של לוי

(המשך בעמוד 34)

טוטו
טפורט טוטו
השבוע
מינימום הפרס הראשון
חצי מיליון ל"י
* * *
מינימום כלל הפרסים
מיליון ל"י
* * *
יום ה' — המועד האחרון
למסירת הטפסים
עשה לך מנהג קבוע—
מלא טוטו בכל שבוע!
המועצה להסדר ההימורים בספורט

Mango

„הצעות שקשה לסרב להן"...

הצעת השבוע	מחיר רגיל	מנגו
אירוויזיון 76	48	39.90
תקליטה הסקסי של דונה סמר	48	39.90
כוורת צפוף באוזן	48	39.90

תקליטי חוץ
הגיעו משלוחי ענק
לד זפלין החדש
אלטון ג'ון החדש
ריק וויקמן החדש ועוד...
בנוסף מבחר משגע של תקליטי חוץ
החל מ־29.90 ל"י.
בתקליטי מנגו
* ייעוץ והשמעת תקליטים ללא הגבלה.
* משלוחים בגובייגא לכל הארץ.
* השכרת מערכות לחתונות ומסיבות.
* אירגון תערוכות, השמעה ומכירת תקליטים בקיבוצים, מושבים ומוסדות.
* תלושי שי.
על כל קניה של 12 תקליטים, 1 חינם.

* רח' האלוף דוד 2 רמת חן
טל. 768178
* כבר מסריק 14 תל אביב
טל. 221986